

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 8Co/725/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315220189  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vlčková  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1315220189.1

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľov: X/ X. Q., A. B., K. X, X/ Q. V., A. B., L. X. V. XX, X/ V. Q., A. B., K. X, X/ Q. Q., A. B., K. X, zastúpených JUDr. Drahomírom Tomčom, advokátom so sídlom v Bratislave, Kocelova 9, proti odporcom: X/ T. B., A. A., Č. XX, X/ L. B., A. A., V. X, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 23. októbra 2015, č.k. 17C 608/2015-101, jednohlasne takto

### rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhali, aby bolo uložené odporcom zákaz nakladať s nehnuteľnosťami - pozemok parc. č. XXXX/XXX - záhrada o výmere 712 m<sup>2</sup> a pozemok parc. č. XXXX/XXX - záhrada o výmere 136 m<sup>2</sup>, nachádzajúcimi sa v k.ú M. A., zapísané v registri "C" na LV č. XXXX, v konaní o určenia vlastníctva k uvedeným nehnuteľnostiam, a to s poukazom na kúpnu zmluvu, ktorú dňa 29.06.1994 uzatvoril právny predchodca odporcov Š. Ď., a ktorou previedol uvedené nehnuteľnosti na navrhovateľku 1/ s manželom Q. Q., pričom súdny spor o určenie neplatnosti tohto právneho úkonu sa skončil právoplatným a vykonateľným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/376/2014 zo dňa 24.02.2015, ktorým bol návrh na určenie neplatnosť vyššie uvedenej kúpnej zmluvy zamietnutý. S poukazom na § 102 ods. 1, 76 ods. 1 písm. e/, f/ O.s.p. dospel k záveru, že nebol naplnený jeden zo zákonných predpokladov na nariadenie predbežného opatrenia, a to nebezpečenstvo reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy, ktoré by odôvodnilo nutnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov v priebehu súdneho konania. Konštatoval, že v predmetnej veci navrhovatelia osvedčili existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, spočívajúceho v samotnom základe žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, avšak navrhovateľmi vyjadrená obava s odkazom na

konanie právnej predchodkyne odporcov sa javí pre nariadenie predbežného opatrenia ako právne nedostačujúca. Dospel k záveru, že navrhovatelia nepreukázali nebezpečenstvo reálne a bezprostredne hroziacej ujmy, ktoré by odôvodnilo nutnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov v priebehu súdneho konania, nepredložili žiadne relevantné listinné dôkazy, ktorými by preukázali konkrétne aktivity odporcov v tom smere, že by sa títo snažili s predmetnou nehnuteľnosťou nakladať, nepreukázali žiadané zrealizované aktivity odporcov, ktoré by mohli vo vzťahu k navrhovateľom výrazne sťažiť alebo znemožniť budúci výkon súdneho rozhodnutia. Uviedol, že tvrdeniu navrhovateľov o tom, že by odporcovia mohli previesť predmetné nehnuteľnosti na tretiu osobu, či ich zaťažiť, chýba skutkový základ, predmetné konštatovanie je len v rovine domnienok a svojím charakterom subjektívne, nepostačujúce pre nariadenie predbežného opatrenia. Samotná skutočnosť, že právna predchodkyňa odporcov s nehnuteľnosťami nakladala v rámci predchádzajúceho súdneho konania a na odporcov 1/ a 2/ ich previedla darovacou zmluvou, nezakladá samo osebe bez ďalšieho dôvodnú pochybnosť o podobnom konaní odporcov v tomto konaní.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľa, domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby bolo ich návrhu v celom rozsahu vyhovené, dôvodiac tým, že boli splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie požadovaného predbežného opatrenia. Vytykali súdu prvého stupňa, že sa dôsledne neriadil ustanovením § 102 ods. 1 O.s.p., na základe ktorého mal vydať nimi požadované predbežné opatrenie, keď charakter sporu; teda konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam; jednoznačne a dôvodne vyžaduje nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia a nie je dôvod, aby vyčkali až na to, keď odporcovia podajú návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe nimi uzatvorenej zmluvy s treťou osobou a dodali, že o zamýšľanom prevode nehnuteľností sa dopredu nikdy nemôžu dozvedieť, ale až následne ak odporcovia podajú návrh na vklad do katastra nehnuteľností. Záver súdu prvého stupňa, že nepreukázali nebezpečenstvo reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy, ktoré by odôvodňovalo nutnosť dočasnej úpravy právnych pomerov, považovali za vecne nesprávne a nedôvodné. Argumentovali, že práve charakter súdneho sporu nabáda odporcov kedykoľvek scudzíť nehnuteľnosti na tretie osoby a bez vopred vydaného predbežného opatrenia, ktoré im toto scudzenie znemožní, sa im to vždy podarí a predbežné opatrenie vydané po podaní návrhu na vklad na základe scudzovacej zmluvy pri scudzení nehnuteľnosti na tretiu osobu, bude vždy právne neúčinné a neefektívne.

Odvolací súd preskúmal vec v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 212 ods.1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov nie je dôvodné.

Podľa § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať, alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Základnými predpokladmi pre nariadenie predbežného opatrenia je osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i preukázanie naliehavej potreby dočasnej úpravy vzťahu medzi účastníkmi, a to osvedčením bezprostrednosti ohrozenia nároku, resp. existencia súdneho rozhodnutia alebo stav v súdnom konaní, ktorý osvedčuje, že reálne dôjde k vydaniu rozhodnutia, ktoré môže byť exekučným titulom.

Predbežné opatrenie nie je možné vydať len na základe tvrdení navrhovateľa bez toho, aby boli osvedčené aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktoré umožňujú záver o opodstatnenosti návrhu vo veci samej. Z hľadiska skutkového je preto nevyhnutným predpokladom úspešnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia taký stupeň spoľahlivého osvedčenia základných skutkových okolností tvrdených v návrhu, pri ktorom možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a na ich základe usudzovať s väčšou mierou pravdepodobnosti na vydanie priaznivého rozhodnutia vo veci samej.

Pre potreby rozhodovania súdu o nariadení predbežného opatrenia nie je potrebné vykonávať dokazovanie na opodstatnenosť návrhu vo veci samej, súd vychádza z rozhodujúcich skutkových tvrdení uvádzaných navrhovateľom v návrhu, ktorými odôvodňuje existenciu svojho nároku, s prihliadnutím na výsledky vykonaného dokazovania, pokiaľ sa začalo vo veci samej konať, inak sa posudzuje hodnovernosť a pravdivosť tvrdení navrhovateľa, ktorými odôvodňuje opodstatnenosť návrhu vo veci samej, až následne dokazovaním vo veci samej, a pre účely predbežného opatrenia nie je potrebné ich pravdivosť zisťovať a vyhodnocovať v konfrontácii s inými relevantnými skutočnosťami týkajúcimi sa samotnej podstaty veci.

V preskúmvanej veci správne súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľa osvedčili listinnými dokladmi svoju legitímáciu domáhať sa proti odporcom určenia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, a to s poukazom na uzatvorenie kúpnej zmluvy dňa 29.06.1994, ktorou právny predchodca odporcov Š. Ď. previedol sporné nehnuteľnosti na navrhovateľku 1/ s manželom Q. Q., pričom súdny spor o určenie neplatnosti tohto právneho úkonu sa skončil právoplatným a vykonateľným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 5Co 376/2014-530 zo dňa 24.02.2015, ktorým bol návrh na určenie neplatnosť kúpnej zmluvy zamietnutý.

Odvolací súd sa rovnako stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že navrhovatelia v danom štádiu postupu konania dostatočne spoľahlivo neosvedčili dôvodnosť naliehavej potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi konania žiadanými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré by nasvedčovali tomu, že odporcovia budú podnikat' právne či faktické úkony, ktoré by smerovali k prevodu vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam; reálnu a bezprostrednú obavu treba osvedčiť konkrétnymi krokmi odporcov vo vzťahu k realizácii prevodu vlastníckeho práva, ktoré by túto ich snahu v blízkej budúcnosti potvrdili. Treba prisvedčiť záveru súdu prvého stupňa a j v tom, že podmienke naliehavosti dočasnej potreby

nariadenia predbežného opatrenia nenasvedčuje ani tá skutočnosť, že právna predchodkyňa odporcov so spornými nehnuteľnosťami nakladala v rámci predchádzajúceho súdneho konania; v ktorom bol návrh navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý; a na odporcov 1/ a 2/ ich previedla darovacou zmluvou.

Za daného stavu v konaní nie je dostatočne daná naliehavá potreba nariadením navrhovaného predbežného opatrenia obmedziť odporcov vo výkone ich vlastníckych práv, v dôsledku absencie bezprostrednosti ohrozenia práv navrhovateľov, keď nie je dôvodné predpokladať zhoršovanie právneho postavenia navrhovateľov v základom konaní bezprostredne hroziacou realizáciou výkonu vlastníckych práv odporcami k sporným nehnuteľnostiam. Navrhovanú dočasnú úpravu vzťahov účastníkov konania až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, nevyžaduje ani naliehavá potreba zabezpečenia nerušeného ďalšieho postupu konania vo veci samej.

V súvislosti s navrhovaným predbežným opatrením poukazuje odvolací súd na zásadnú zmenu právnej úpravy zavedenú do Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z.z. s účinnosťou od 15.10.2008, ktorá významne zjednodušila právne postavenie skutočného vlastníka veci. Ide o ustanovenie § 44a O.s.p., ktoré účastníkovi konania umožňuje podať na príslušnej správe katastra nehnuteľnosti návrh na zápis začatia súdneho konania, v ktorom sa uplatňuje vecné právo k nehnuteľnosti, a to formou poznámky podľa ust. § 38, § 39 ods. 1 katastrálneho zákona č. 162/1995 Z.z. Zápis takejto informatívnej poznámky o prebiehajúcom súdnom konaní do katastra nehnuteľnosti má podľa ustanovenia § 159a O.s.p. za následok, že výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti, je záväzný aj pre osobu, ktorá nadobudla vecné právo k tejto nehnuteľnosti v čase, kedy v katastri nehnuteľnosti bola vykonaná poznámka o tomto súdnom konaní. Pokiaľ teda bude v katastri po zaznamenaní poznámky o prebiehajúcom súdnom spore zapísaná osoba odlišná od účastníka konania, rozsudok o určení dopadne aj na takúto osobu a predstavuje listinu spôsobilú záznamom privodiť právny stav, ktorý tu bol pred zmenou

Aj so zreteľom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že nakladaním odporcov so spornými nehnuteľnosťami nemôže hroziť reálne nebezpečenstvo zhoršenia alebo oslabenia právneho postavenia navrhovateľov v základom konaní, a preto nie je daná ani naliehavá potreba dočasnej úpravy vzťahov účastníkov v záujme efektívneho zabezpečenia ochrany práv navrhovateľov, ktorých sa domáhajú v základom konaní.

Po vecnom a právnom posúdení veci na základe obsahu spisu dospel odvolací súd k zhodnému záveru so súdom prvého stupňa, že navrhovatelia dostatočne v danom štádiu konania neosvedčili bezprostredne hroziace nebezpečenstvo reálnej obavy z takého konkrétneho správania odporcov, ktoré by v snahe previesť vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, bolo spôsobilé sťažiť uplatnenie nároku navrhovateľov v základom konaní,

a preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa; plne sa stotožňujúc s jeho správnym právnym záverom uvedeným v odôvodnení; ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí súdu vo veci samej (§ 145 O.s.p.).

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.